

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.406/2025/6.
A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró
Dr. Dobó Viola bíró
Dr. Kiss Árpád Lajos bíró
Dr. Sugár Tamás bíró
A felperes: felperes
(cím1)
A felperes képviselője: Dr. Sárközy Gergő ügyvéd
(cím2)
Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
II. Kerületi Hivatala
(cím3)
Az alperes képviselője: Dr. Molnár Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya: népegészségügyi jogvita
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes
A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 16.K.704.185/2024/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 16.K.704.185/2024/11. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A Kúria a felperes felülvizsgálati eljárás során felmerült költségét 30.480 (harmincezer-négyszáznyolcvan) forintban, az alperes felülvizsgálati eljárás során felmerült költségét 120.000 (százhuszezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a cím4 alatti rendelőben felnőtt háziiorvosi ellátást területi ellátási kötelezettség alapján biztosító gazdasági társaság, amelynek működési engedélye értelmében ügyeletben nem vett részt.

[2] Az alperes hivatalból eljárást indított a felperessel szemben, majd 2024. október 17. napján kelt BP-02/NEO/05242-2/2024. számú határozatában akként módosította hivatalból a felperes működési engedélyét, hogy a felnőtt háziiorvosi szakmán belüli ügyeleti feladatokra vonatkozó „*Nem vesz részt ügyeletben*” bejegyzést „*Központi ügyeletben látja el*” bejegyzésre módosította.

[3] Határozatának indokolásában kifejtette, hogy az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Eatv.) 6/A. §-a és az egészségügyi ellátás folyamatos működésének egyes szervezési kérdéseiről szóló 47/2004. (V. 11.) ESzCsM rendelet (a továbbiakban: ESzCsM rendelet) 15. § (6) bekezdése értelmében az ügyeleti ellátást 2024. október 1. napjától az egyéb érdekelt1 (a továbbiakban: egyéb érdekelt1) kötött szerződés alapján látják el a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvosok, a (8a)–(8c) bekezdésekben meghatározott feltételek szerint. Ezért az alperes felülvizsgálja az illetékességébe tartozó valamennyi érintett működési engedélyét, és az ügyeletben való részvétel hiányára vonatkozó bejegyzéseket ügyeletben való részvételre módosítja. Az alperes az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (3) bekezdés a) pontja alapján mellőzte a felperes értesítését az eljárás megindításáról.

A felperes keresete és az alperes védirata

[4] A felperes keresetében az alperes határozatának megsemmisítését indítványozta.

[5] Az alperes védiratában a felperes keresetének elutasítását indítványozta.

A jogerős ítélet

[6] Az eljáró bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette.

[7] Ítéletének indokolásában rámutatott, a jogvita tárgyát az egészségügyi szolgáltatás gyakorlásának általános feltételeiről, valamint a működési engedélyezési eljárásról szóló 96/2003. (VII. 15.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: 96/2003. Korm. rend.) előírt azon követelmény értelmezése képezte, miszerint a működési engedély tartalmazza az ügyeleti rendszerben való közreműködés „tényét”.

[8] Kiemelte, a működési engedély természeténél fogva egy adott tevékenység végzésére vonatkozó feltételek teljesülését igazoló hatósági aktus, amely hivatalosan

feljogosítja az engedély birtokosát a tevékenység végzésére. Célja annak biztosítása, hogy az adott tevékenység megfeleljen a vonatkozó jogszabályoknak és szakmai követelményeknek. Kiadásának előfeltétele, hogy az érintett jogalany teljesítse a jogszabályban meghatározott feltételeket.

[9] A 96/2003. Korm. rend. azon rendelkezése, amely az ügyeleti rendszerben való közreműködés „tényének” rögzítését írja elő a működési engedélyben, azt jelenti, hogy amennyiben tényszerűen fennállnak, vagyis ténylegesen megvalósulnak az ügyeletben való részvétel feltételei (közreműködői szerződés, felelősségbiztosítási kötvény és egyéb kötelezettségvállalások, valamint az előírt személyi és tárgyi feltételek), úgy a közreműködés tényét rögzíteni lehet (sőt szükséges) a működési engedélyben akár kérelemre annak kiadásakor, akár utóbb az engedély hivatalból történő módosításával. De csakis akkor, ha már teljesültek a feltételek, a tevékenység végzésére való feljogosításként.

[10] Az alperes azonban a közreműködésre vonatkozó jogszabályi előírás elvárt teljesítését tekintette olyan ténynek, amelyet végül akként rögzített a működési engedélyben, hogy a felperes „Központi ügyeletben látja el” az ügyeleti feladatot. Ez a megállapítása a működési engedély természetének torzított szemléletén alapul, és nem felel meg a valóságnak, mivel a felperes nem igazolta, – sőt, az alperes által kétségbe nem vont állítása szerint nem is teljesíti – az ügyeletben való közreműködés jogszabályban előírt feltételeit. Attól, hogy létezik olyan jogszabályi előírás, amely szerint a házi orvosoknak és a házi gyermekorvosoknak közreműködniük kell az egyéb érdekelt által szervezett központi ügyeletben, és meg kell teremteni ennek feltételeit, nem következik, hogy ezt az előírást a működési engedélyben is ismételten rögzíteni kellene. Különösen nem lehet ezt a közreműködés megvalósult tényeként feltüntetni, majd a feltételek nemteljesülése esetére a működési engedély megszegésének szankciójával fenyegetni.

[11] Kiemelte továbbá, hogy nincs utalás a határozatban arra vonatkozóan, hogy az alperes az Ákr. 41. §-a szerinti sommás eljárásban hozta volna meg a működési engedélyt módosító döntését. Hivatalbóli eljárásban pedig nincs is helye sommás eljárás lefolytatásának. Meg kell különböztetni a sommás eljárásrendtől a hivatalbóli eljárásban történő nyolc napon belüli döntéshozatalt. Az utóbbi esetében az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontja megengedi, hogy az ügyfél ne kapjon értesítést az eljárás megindításáról. A jelen ügyben az alperes ezt az eljárási formát alkalmazta, erre is hivatkozott a határozat indokolásában.

[12] Ítéletében hivatkozott a Kúria Kfv.IV.37.173/2024/7. számú precedensképes döntésére, amelyben a Kúria kimondta, hogy az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontja csak akkor alkalmazható, ha a tényállás teljeskörűen tisztázott, és az ügyféli jogok nem sérülnek. A jelen esetben pedig a működési engedély szerepének hatóság általi félreértelmezése miatt elmaradt annak a tisztázása, hogy teljesültek-e az engedély módosításának jogszabályi feltételei. Amennyiben a felperest értesítették volna az eljárás megindításáról, úgy nyilvánvalóan lett volna ezzel kapcsolatban tényállítása vagy észrevétele. Az értesítés elmaradásával tehát sérültek az ügyféli jogai, ám nem valósult meg olyan lényeges mulasztás, amely a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján szükségessé tenné az alperes határozatának megsemmisítését, és a közigazgatási eljárás ismételt lefolytatását. A felperes ugyanis a perben világossá tette – az alperes által nem vitatott tényként – azt, hogy a működési engedély módosításakor nem voltak és jelenleg sincsenek meg a feltételek. Megfelelő orvoslást nyert tehát a közigazgatási eljárásban megvalósult tényállástisztázási hiányosság. A vonatkozó jogszabályi rendelkezés helyes értelmezésének és a tényállás ahhoz igazított tisztázásának eredményeként pedig világossá vált, hogy az alperes megalapozatlanul módosította a felperes működési engedélyét az ügyeletben való közreműködés tényének bejegyzésével.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[13] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás lefolytatására és új ítélet hozatalára utasítását kérte.

[14] Azt állította, hogy a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény 28. cikkét, a Kp. 2. § (2) bekezdését, a 20. § (1), (4) és (6) bekezdéseit, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 221. §-át, a Kp. 51. § (7) bekezdését, az ESzCsM rendelet 15. § (1), (6), (8a), (8b) és (8c) bekezdéseit, a 96/2003. Korm. rendelet 7. § (2) bekezdését, 11. § (2) bekezdés k) pontját, 14. § (1) bekezdését, a Kp. 2. § (1)-(2) és (4) bekezdéseit, 84. § (2) bekezdését, a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseit.

[15] Rögzítette, hogy a 96/2003. Korm. rendelet 11. § (1) bekezdése alapján működési engedély szakmára, illetve szakmán belül egyes szolgáltatásokra adható ki, az egészségügyi szolgáltatók és működési engedélyük nyilvántartásáról, valamint az egészségügyi szakmai jegyzékről szóló 2/2004. (XI.17.) EüM rendelet 2. számú melléklete pedig tartalmazza a működési engedélyek kiadásának alapjául szolgáló egészségügyi szakmák és kódjaik jegyzékét, amely külön szakmaként ismeri el a központi ügyeletet, illetve a háziorvosi ellátást. A 96/2003. Korm. rendelet 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján alapellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató esetében a működési engedély kiadására a járási/kerületi hivatalok jogosultak, a 7. § (2a) bekezdése azonban akként rendelkezik, hogy a (2) bekezdés b) pontjától eltérően az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató részére az országos tisztifőorvos adja ki a működési engedélyt abban az esetben, ha a háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról az Eatv. 6/A. §-a értelmében az állami mentőszolgálat gondoskodik.

[16] Ezek alapján hangsúlyozta, hogy a perbeli esetben módosításra került működési engedélyben a módosítást követően sincs szakmaként megjelölve a központi ügyeleti ellátás, a felperes működési engedélye továbbra is kizárólag a 6301 szakmakódú, háziorvosi ellátásra szól.

[17] Kiemelte, az egyéb érdekelt¹ által működtetett, háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásra vonatkozó működési engedélyt (szakmakód: 4601 központi ügyelet) a egyéb érdekelt² (a továbbiakban: egyéb érdekelt²) adta ki. A 96/2003. Korm. rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontja alapján a kerületi hivatalok által kiadott működési engedélyeknek mindössze az ügyeleti, készenléti rendszerben való közreműködés tényét szükséges tartalmaznia, az alperes pedig ezt tüntette fel határozatával. Hangsúlyozta, az alperes a működési engedély módosítását az egyéb érdekelt², mint szakmai irányító szerv által megküldött iránymutatás alapján végezte el. Az alperes döntésével tehát nem terjesztette ki a felperes működési engedélyét egy másik, új, külön szakmakóddal rendelkező központi ügyeleti szakmára, mindössze az ügyeleti rendszerben történő közreműködés tényét tüntette fel a vonatkozó jogszabályváltozások miatt.

[18] Kiemelte, az alperes eljárását nem kötelezés, vagy új kötelezettség megállapítása céljából folytatta le. Ennek alapján pedig azt állította, hogy a jogerős ítélet tévesen értelmezte a vonatkozó jogszabályokat.

[19] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

[20] Álláspontja szerint a Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú ítéletének, és annak elvi tartalmának továbbfejlesztése, illetve az attól való eltérés szükséges.

[21] Idézte a 96/2003. Korm. rendelet 1. § (1) bekezdését, amelynek értelmében annak hatálya kiterjed minden egészségügyi szolgáltatást nyújtó jogi személyre, jogi személyiség nélküli szervezetre és természetes személyre, aki vagy amely egészségügyi szolgáltatást nyújt (a továbbiakban együtt: egészségügyi szolgáltató). A Korm. rendelet ekként nem tesz különbséget az egyes egészségügyi szakmák és szolgáltatások között. Idézte a 96/2003. Korm. rendelet 14. § (1) bekezdését, és rámutatott, a jogszabály szerint jelenteni kell azokat a változásokat, amelyek érintik a működési engedély kiadásának feltételeit, illetve a működési engedélyben szereplő adatokat, szakmákat, szolgáltatásokat. Amennyiben pedig ez a változás még a 96/2003. Korm. rendelet 11. § (2) bekezdésében foglalt kötelező tartalmat is érinti, akkor a működési engedély módosítását is kérni kell.

[22] Álláspontja szerint a 96/2003. Korm. rendelet 14. § (1) bekezdésének első mondata adja a legtágabb halmazt a jelentendő változások kapcsán, vagyis, hogy mindent jelenteni kell, ami a működési engedély kiadásának feltételeit, az engedélyben szereplő adatokat, szakmákat vagy szolgáltatásokat érinti. A jogszabályhely harmadik mondata pedig ehhez képest egy szűkebb halmazt takar, a 96/2003. Korm. rendelet 11. § (2) bekezdésének halmazát. Erre figyelemmel a 96/2003. Korm. rendelet 14. § (1) bekezdésének első és harmadik mondata helyesen úgy olvasandó össze, hogy minden változást jelenteni kell, amely a működési engedély kiadásának feltételeit, az engedélyben szereplő adatokat, szakmákat, szolgáltatásokat érinti, és ha ez a változás ráadásul a 96/2003. Korm. rendelet 11. § (2) bekezdésében foglaltakat is érinti, akkor még a működési engedély módosítását is kérni kell.

[23] Kifejtette, hogy a 96/2003. Korm. rendelet 14. § (1) bekezdése minden olyan működési engedély módosításra alkalmazandó, melynek során arra a szolgáltatónál bekövetkezett változás miatt kell sort keríteni. Állította, nincs olyan korlátozás a 96/2003. Korm. rendelet 11. § (2) bekezdésében, sem pedig a 14. § (1) bekezdésében, hogy bizonyos módosítások esetén kell vizsgálni az előfeltételeket, és bizonyos módosítások esetén pedig nem. Azt állította, hogy a 96/2003. Korm. rendelet 14. § (1) bekezdésében az „érinti a működési engedély kiadásának feltételeit” fordulatot és a 14. § (3) bekezdését, miszerint „az (1) bekezdés szerinti bejelentés alapján a működési engedélyt kiadó egészségügyi államigazgatási szerv megteszi a hatáskörébe tartozó intézkedéseket”, együttesen úgy kell értelmezni, hogy a működési engedély módosításakor is vizsgálni kell az előfeltételeket, még hozzá úgy, ahogyan az az engedély kiadásakor történt, mert ez az ellenőrzés tartozik a hatóság hatáskörébe. Ellenkező esetben a 96/2003. Korm. rendelet 14. § (3) bekezdése egy üres norma lenne. Arra is utalt e körben, hogy a 96/2003. Korm. rendelet 14. § (1) és (3) bekezdései a megteendő intézkedések tekintetében nem differenciálnak a kérelemre indult és a hivatalbóli eljárások között.

[24] Végül előadta, hogy a 96/2003. Korm. rendelet 14. § (1) bekezdése harmadik mondatának második fordulata („ha a működési engedély módosítására külön jogszabályban foglaltak alapján hivatalból kerül sor”) egy olyan jogszabályt feltételez, amely kifejezetten felhatalmazza a hatóságot a működési engedély módosítására. Az Ákr. 2. § (1) bekezdése értelmében a hatóság jogszabály felhatalmazása alapján, hatáskörét a jogszabály keretei között, rendeltetésszerűen gyakorolva jár el. E két jogszabályhely együttesen egy olyan jogszabályt feltételez, amely az alperest feljogosítja az Ákr. 104. § (1) bekezdés e) pontja szerinti hivatalbóli eljárás megindítására. Ez pedig egy olyan felhatalmazó jogszabályi rendelkezést feltételez, amely tartalmazza, hogy „az egészségügyi hatóság a Korm. rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontja szerinti ügyelési rovatot hivatalból jogosult módosítani”. Ilyen jogszabály azonban nincs.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

[26] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[27] A Kúriának hivatalos tudomása van arról, hogy a Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú határozatában hasonló tényállású ügyben döntött, ezért a Kúria elsőként azt vizsgálta, hogy a jelen ügy és a Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú ügy között fennáll-e az ügyazonosság. A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozatában munkálta ki az ügyazonosság megállapításának kritériumait. Eszerint „az ügyazonosság több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Nincs ügyazonosság eltérő anyagi jogi háttérű, azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kérelmet tartalmazó, vagy azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő tényállású közigazgatási ügyek és annak alapján indult közigazgatási jogviták között. Alappal kérdőjelezhető meg az ügyazonosság továbbá: azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kereseti vagy eltérő felülvizsgálati érvelés esetén.”

[28] A Kúria megállapította, hogy a perbeli és a Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú ügyének tényállásai majdnem teljes mértékben megegyeznek, mert mind a perbeli, mind a hivatkozott ügyben az alperes a felperes működési engedélyének módosítása tárgyában hivatalból indított eljárást, amelynek eredményeként az alperes támadott határozatával a felperes működési engedélyét hivatalból módosította és az adott szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” formában rögzítette. Mindkét ügyben ugyanaz a jogkérdés képezte továbbá a jogvita tárgyát, nevezetesen, hogy önmagában a jogszabálmódosítással előírt kötelezettség megalapozta-e működési engedély módosítását. A Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú ügyének tényállása ugyan házi gyermekorvosi ellátás szakmára vonatkozik, míg a perbeli tényállás szerint a felperes felnőtt háziorvosi ellátást biztosít, a jogszabályi környezet egyezősége miatt azonban e tényállásbeli különbség relevanciával nem bír.

[29] A perbeli esetben a felperes felnőtt háziorvosi ellátást biztosít, a részére korábban kiadott működési engedély értelmében a felperes ügyeletben nem vett részt. Az Eatv. 2023. január 1-jétől hatályos 6/A. §-a szerint az állami mentőszolgálat gondoskodik az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról. Az ESZCsM rendelet 15. § (6) bekezdése szerint az ügyeleti szolgálatot, valamint a központi ügyeletet a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvos az egyéb érdekelttel szal kötött szerződésének megfelelően látja el. A területi ellátási kötelezettség nélkül háziorvosi tevékenységet végző orvos az ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzített feltételek szerint működik közre az ügyelet ellátásában. Végül pedig a háziorvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi tevékenységről szóló 4/2000. (II. 25.) EüM rendelet 2023. június 1-től hatályos 4. § (2) bekezdés e) pontja szerint a háziorvos feladatkörébe tartozik továbbá a háziorvosi, házi gyermekorvosi ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzítettek szerint az ügyeleti szolgálatban való, az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének egyes szervezési kérdéseiről szóló miniszeri rendeletben meghatározottak szerinti részvétel. Ezen rendelkezések alapján megállapítható, hogy a felnőtt háziorvosok, így a felperes ügyeletben való részvételének kötelezettsége fennáll, amelyet a felperes a per során maga sem vitatott.

[30] A Kúria megállapította, hogy az alperes az előzőekben említett jogszabályi rendelkezések változására tekintettel indított eljárást és hozta meg perbeli határozatát, amellyel a felperes részére korábban kiadott működési engedélyt akként módosította, hogy a házi orvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” formában rögzítette.

[31] A Kúria Kfv.VI.37.120/2015/7. számú ítéletben kifejtett érvelése szerint „[a]z új ügyeleti rendszerre való áttérést követte le az alperes - a szakmai felettes szerv utasításával összhangban - a működési engedély hivatalbóli módosításával, ami mindössze abban merült ki, hogy a házi gyermekorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” adatra módosította. A módosítással a működési engedély kötelező tartalmi elemében [96/2003. Korm.rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontja] történt változás, nem pedig abban szakmában, amelyre eredetileg a működési engedély kiadásra került.” (Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzés [49] bekezdés)

[32] A Kúria az ügyazonos Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzésének indokolásában rámutatott továbbá, az eljáró bíróság jogerős ítéletében összemosta a működési engedély kiadásának és az ügyeletre vonatkozó bejegyzés módosításának a feltételeit, „mivel a jelen esetben nem a működési engedély kiadásának jogszerűsége, hanem a működési engedély módosításának jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. Az elsőfokú bíróság lényegében egy adott szakmára vonatkozó működési engedély kiadása feltételei meglétének ellenőrzését támasztotta a módosítás feltételeként, holott a működési engedély módosításával - az iratokból megállapíthatóan - az eredeti szakma nem, hanem csupán a működési engedély egyik kötelező tartalmi eleme változott.” (Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzés [51] bekezdés)

[33] A Kúria megállapította, a perbeli esetben az eljáró bíróság tévesen jutott a jogerős ítéletben levont következtetésre, mely szerint a működési engedélyben kötelezően feltüntetendő, ügyeletben való részvételre vonatkozó adat módosítását meg kellett volna, hogy előzze a szakmára előírt feltételek tisztázása, mert a perbeli esetben nem a felperes részére korábban kiadott működési engedély jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. A perbeli esetben kizárólag az bír relevanciával, hogy mivel a 2023-ban bekövetkezett jogszabályváltozások alapján a felperes működési engedélyének egyik kötelező tartalmi elemében a jogszabályok kötelező előírásánál fogva változás következett be, az alperesnek hivatalbóli módosítási kötelezettsége keletkezett a jogszabályváltozásra tekintettel a felperes működési engedélye tekintetében, e körben pedig az alperesnek nem volt mérlegelési lehetősége/kötelezettsége.

[34] A Kúria utal az ügyazonos Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzésének indokolására, amely szerint „a működési engedély módosításának nem feltétele a közreműködői szerződés megléte, az az ügyelet ellátásához szükséges, anélkül ugyanis az ügyeletben ténylegesen nem működhet közre a házi orvos/házi gyermekorvos. Az, hogy a felperes megkötötte-e a közreműködői szerződést és azt bejelentette-e a 96/2003. Korm.rendelet 12/A. § (1) bekezdésben foglaltak szerint, jelen jogvitának nem képezte a tárgyát, az legfeljebb az ügyeleti kötelezettség teljesítésének ellenőrzése körében vizsgálható.” (Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzés [53] bekezdés)

[35] A Kúria a felperes felülvizsgálati ellenkérelmében foglaltakra tekintettel megjegyzi, hogy a Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú határozatával a Kúria jelen tanácsa teljes mértékben egyetért, az abban foglaltakat teljes mértékben osztja, attól eltérni nem kíván.

[36] A Kúria a fentiekben kifejtettekre figyelemmel a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásban az eljáró bíróságnak a felperes keresetét érdemben kell elbírálnia.

A döntés elvi tartalma

[37] *A működési engedély egyik kötelező tartalmi elemében bekövetkező jogszabályváltozás alapján helye van az engedély hivatalbóli módosításának. A módosításához nem lehet olyan feltételek teljesülését támasztani, mint amelyek a működési engedély kiadásához szükségesek.*

Záró rész

[38] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján a felek kérelmének hiányában tárgyaláson kívül járt el.

[39] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 110. § (3) bekezdésére figyelemmel a felek részére a felülvizsgálati eljárás során felmerült költséget az általuk felszámítottak szerint állapította meg.

[40] A végzéssel szemben a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. szeptember 23.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
előadó bíró

Dr. Dobó Viola s.k.
bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
bíró

Dr. Sugár Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő